

saa havde han Hjemmel i den gældende Stempellov til at kræve en Undersøgelse og til eventuelt at faa foretaget en Vurdering af Ejendommen for at faa konstateret den rette Værdi; men saa kan man da heller ikke komme videre end til den af Vurderingsmændene fastsatte Værdi. Her skal Ejendomsskylden straks slaas fast som Grundlag. Jeg vil tillade mig at henlede det kommende Udvalgs Opmærksomhed paa dette Punkt og henstille, om der ikke var Grund til at forlade dette og finde en anden Form for Værdiens Konstatering.

Tvede: Jeg skal kun i Anledning af, at den højtærede Finansminister fremdrog Forholdet med Grundejerbanken og Detailhandlerbanken foranlediget ved min Udtalelse, bemærke, at selvfølgelig er der braadne Kar i alle Lande, og vi have ogsaa set paa Sjælland, desto værre, at rene Sparekasseinstitutioner kunne forvalde, om jeg saa maa sige, meget betydelige Tab, saa det vilde dog maaske være for haardt, om Lovgivningen absolut skulde afpasses efter saadanne Tilfælde. Jeg vil derfor endnu en Gang tillade mig at henstille den af mig fremsatte Tanke til nærmere Overvejelse.

la Cour: Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Finansminister i, at under de nuværende Forhold er der aldeles ikke Tale om, at vi kunne sætte Statsindtægterne ned, men det er desuagtet faktisk, at de store Omkostninger til det offentlige, vi ere belemrede med, hvile som en Mare paa al Handel med faste Ejendomme. Den højtærede Finansminister mente, at det vilde komme til at blive en voldsom Byrde paa de faste Ejendomme, hvis der ved en Forhøjelse af Skatten skulde skaffes Ækvivalent for en betydelig Nedsættelse ved Omsætningen. Som den højtærede Minister ved, er Ejendomsskylden for Øjeblikket 1,1 pro mille; dersom man dertil lagde 0,4 pro mille, saa kom vi til 1,5 pro mille. Disse 0,4 pro mille ville i Løbet af 20 Aar andrage 8 pro mille, altsaa ikke en Gang saa meget, som der er fastsat i Stempelafgift, hvilken er ansat til 1 pCt., 10 pro mille. Jeg tror, at det vilde være en langt bedre Maade at faa en Ordning af Beskatningen af de faste Ejendomme paa; det maa være en for Ministeren langt behageligere Maade at tage Pengene paa, idet det er en sikrere aarlig Indtægt end ad den anden Vej, thi dens Resultat afhænger meget af,

hvor mange og hvor faa Handeler der finde Sted. Hvis en saadan Foranstaltning kunde gennemføres, er jeg overbevist om, at den Mare, der nu hviler paa al Omsætning af faste Ejendomme, vil for en stor Del falde bort. Det var disse korte Bemærkninger, jeg vilde gøre til den højtærede Minister.

Rambusch: Jeg vil gerne gøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af den højtærede Ministers Modstand imod Delingen af Checks i større og mindre. Den højtærede Minister synes at tillægge det for stor Vanskelighed at fritage de smaa Checks for Afgift. Selve den Omstændighed at skulle have to Bøger er egentlig ikke saa stor en Ulempe, naar den ene Bog alene gjaldt for de smaa Checks. Hvis man lægger Stempel paa de smaa Checks, saa vil det ganske sikkert føre til, at de aldrig vinde Indpas; de store kunne da bedre taale det. — Men der var en anden Bemærkning, der kaldte mig frem. Den ærede Minister sagde, at man kunde ikke overlade til Folk selv at stemple hver enkelt Check. Ja, er det saa fuldkommen indlysende? Den ærede Minister har dog vist oplevet det samme, som jeg har oplevet. Naar man kommer til Frankrig, faar man saa at sige ikke den simpleste Regning af en Smaahandlende eller Hotelyært eller hvem som helst, uden at han sætter Stempel paa; hvad der er overladt til ham selv. Jeg vil derfor gerne spørge: hvorfor skulde det være mere umuligt at overlade til Folk selv at stemple deres Checks, end det er at overlade til dem selv at stemple deres Regninger?

Finansministeren (N. Neergaard): Maa jeg bemærke til det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch), at det, at der kommer flere Paragraffer i en ny Lov end i den ældre, er ingenlunde altid ensbetydende med, at Loven bliver mindre overskuelig og forstaaelig. Det er nemlig meget ofte, at man sætter nye Paragraffer ind for at tilvejebringe større Klarhed angaaende et eller andet Forhold, som tidligere kun har været ordnet ved en almindelig Regel, hvis nærmere Udformning har været overladt til Administrationen, og om hvis Forstaaelse der har været Tvivl; saa kan det undertiden fremme Klarheden, at man omsætter en Paragraf til 2 eller 3 nye Paragraffer, hvori man klarlægger Forholdet og nærmere bestemmer Enkelthederne.